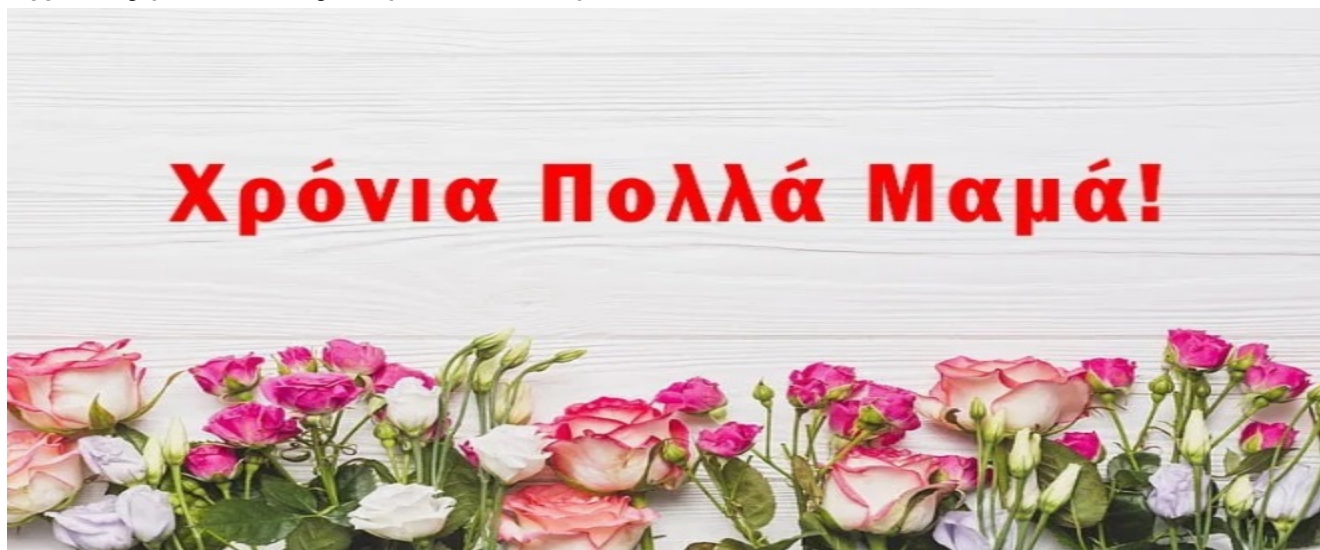

Γιορτή της Μητέρας
του ρεπόρτερ Φαν Μαρ.

Μητέρα μου (Μαρία Πολυδούρη)

Μητέρα μου, πόσο φρικτά βαραίνει
ή μοίρα σου στο νεανικό μου στήθος.
Όλοι μου οι πόνοι καταφεύγουν πλῆθος
γύρω στη θύμησή σου που πικραίνει.
Έμένα, που σε δέχτηκα εύλογιά
κ' ἔγινε τὸ θαυμάσιο ὁμοίωμά σου,
ἄς μὲ δεχτῇ σὰ ν᾿αἶμαι ἀμάρτημά σου
ή μνήμη σου, μαρτυρική κι' ἁγία.
Στὴ μοίρα σου, που γνώρισα σὲ μένα,
τὴ σπαραγμένη σκέψη μου προσφέρω.
Μὰ στὴν καρδιά μου μόνο ἐγὼ θὰ ξέρω
πόσους μετροῦν νεκροὺς τάγαπημένα.
Μητέρα μου, πόσο μου λείπεις τώρα
που πνιχτικό, βαθὺ σκότος θὰ γίνη
στὴ μάταιη ζωὴ μου που ὅλο σβήνει...
Ἄχ, πῶς μου λείπεις σὲ μία τέτιαν ὥρα.

Πηγή εικόνας: <https://www.politispress.gr/apopseis/gia-ti-giorti-tis-miteras-tis-manas-tis-mamas-arthro-tis-sofias-tsiptse/>

27 Ιουνίου 1906, μ.μ. (Κ.Π. Καβάφης)

Σαν το 'φεραν οι Χριστιανοί να το κρεμάσουν
το δεκαεφτά χρονώ αθώο παιδί,
η μάνα του που στην κρεμάλα εκεί κοντά
σέρνονταν και χτυπιούνταν μες στα χώματα
κάτω απ' τον μεσημεριανό, τον άγριον ήλιο,
πότε ούρλιαζε, και κραύγαζε σα λύκος, σα θηρίο
και πότε εξαντλημένη η μάρτυσσα μοιρολογούσε
«Δεκαφτά χρόνια μοναχά με τα 'ζησες, παιδί μου».
Κι όταν το ανέβασαν την σκάλα της κρεμάλας
κι επέρασάν το το σκοινί και το 'πνιξαν
το δεκαεφτά χρονώ αθώο παιδί,
κ' ελεεινά κρεμνιούνταν στο κενόν
με τους σπασμούς της μαύρης του αγωνίας
το εφηβικόν ωραία καμωμένο σώμα,
η μάνα η μάρτυσσα κυλιούντανε στα χώματα
και δεν μοιρολογούσε πια για χρόνια τώρα·
«Δεκαφτά μέρες μοναχά», μοιρολογούσε,
«δεκαφτά μέρες μοναχά σε χάρηκα, παιδί μου».

Πηγή εικόνας: <https://periodikocreativity.gr/%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CF%81%CE%AD%CF%82-%CE%B9%CE%B4%CE%AD%CE%B5%CF%82-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CF%84%CE%AE-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BC%CE%B7%CF%84%CE%AD%CF%81%CE%B1%CF%82/>

Ποιήματα για τη μάνα, μητέρα, μαμά: Ξεπροβόδισμα (Κώστας Καρυωτάκης)

— Άγάπη μου, ἤσounα παιδί· παιδί μου, εἶσαι ἄντρας τώρα·
σύρε, ἀκριβέ μου, στοῦ καλό, μὴ σέ προφτάσει ἡ μπόρα.

— Μάνα μου, κοίτα, ἐνύχτωσε· πῶς νὰ κινήσω; βρέχει·
μάνα, μιὰ θλίψη μὲ κρατεῖ καὶ μία τρομάρα μ' ἔχει.

— Παιδί μου, ὅλοι θὰ φύγουνε· κι ἂν μείνεις τελευταῖος;
σύρε· καὶ πάντα νὰ 'σαι ὄρθιος καὶ πάντα νὰ 'σαι ὠραῖος.

— Μάνα, ὁ χειμῶνας ρυάζεται κ' ἡ νύχτα ἀγκομαχάει·
μὲ δένει, μάνα, μιὰ ντροπή, κ' ἕνας καημὸς μὲ πάει.

— Βλέπε, παιδί μου, πάντα ὁμπρός. Τὸ χτὲς μὴ σέ πικραίνει.
Τώρα ἡ ζωὴ σὰν ἄλογο στὴν πόρτα σέ προσμένει.

— Μάνα, οἱ ἄνεμοι ρίξανε τοῦ δρόμου τὸ πλατάνι·
μὲ τρώει, μανούλα, ἡ θύμηση, κι ὁ πόνος μὲ δαγκάνει.

— Παιδί μου, ὅλου θὰ φύγουνε· κι ἂν μείνεις τελευταῖος;
σύρε· καὶ πάντα νὰ 'σαι ὀρθὸς καὶ πάντα νὰ 'σαι ὠραῖος.

— Μάνα μου, κοίτα, ἐνύχτωσε· πῶς νὰ κινήσω; βρέχει·
μάνα, μιὰ θλίψη μὲ κρατεῖ καὶ μία τρομάρα μ' ἔχει.

**Χρόνια πολλά σε όλες τις
μανούλες!**

Πηγή εικόνας: <https://silgoneon5dimgeraka.gr/%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CF%84%CE%B7-%CF%84%CE%B7%CF%83-%CE%BC%CE%B7%CF%84%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%83/>

Του ρεπόρτερ Φαν Μαρ.

Χρόνια Πολλά στις Μητέρες της Ελλάδας και του εξωτερικού πηγή:
<https://www.ladylike.gr/life/giorti-tis-miteras-10-poiimata-gia-ti-mana-mitera-mama/>

